

Arbeidsrechtbank Tongeren, vonnis van 12 november 2003

Schuldsanering in Nederland voor een natuurlijke persoon – gevolgen in België

Règlement collectif de dettes aux Pays-Bas pour une personne physique – effets en Belgique

PGB, ASF, SGB, SFW,

Eisende partijen,

TEGEN:

1. V H J, Eerste verwerende partij, verschijnend in persoon.
2. M H H G M, Tweede verwerende partij, niet verschijnend.

Gezien de inleidende dagvaarding d.d. 26 september 2001 betekend door gerechtsdeurwaarder H. V., kantoorhoudende te Tongeren;

Gezien het verzoek d.d. 14 december 2001 van de raadsman van eisende partijen tot dagstelling van de zaak conform de toepassing van artikel 803 Ger.Wb;

Gezien de kennisgeving van rechtsdag d.d. 11 januari 2002 voor de openbare terechtzitting van 13 februari 2002;

Gezien de brief d.d. 16 januari 2002 van de bewindvoerder waaruit blijkt dat op 4 juli 2001 in Nederland, de wettelijke schuldsaneringsregeling is uitgesproken door de rechtbank van Roermond;

Gezien het verzoek d.d. 27 juni 2003 van de raadsman van eisende partijen tot dagstelling van de zaak conform de toepassing van artikel 803 Ger.Wb;

Gezien de kennisgeving van rechtsdag d.d. 8 september 2003 voor de openbare terechtzitting van 8 oktober 2003;

Gehoord eisende partij en eerste verwerende partij ter terechtzitting in de uiteenzetting van hun middelen en gezien de neergelegde stukken;

Gehoord de heer D. MISSOTTEN, substituut-arbeidsauditeur, in de lezing zijn schriftelijk advies.

Partijen verklaren geen opmerkingen te hebben op het advies en wensen niet te repliceren.

Allen drukten zich uit in het Nederlands.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Overwegende dat tweede verwerende partij niet verschenen is noch iemand voor haar ter terechtzitting van 8 oktober 2003; dat eisende partij vonnis bij verstek vordert

I. Voorwerp.

De inleidende dagvaarding strekt ertoe verwerende partijen zich solidair, de ene bij gebreke van de andere, te zien en te horen veroordelen in betaling van som van 5.159,87 Nederlandse Gulden, hetzij 2.345,40 euro te vermeerderen met wettelijke intresten te rekenen vanaf 1 januari 2001 alsmede de overeenkomstig het Nederlandse recht verschuldigde kosten ten belope van 925,82 Nederlandse gulden of 420,82 euro.

II. De Bevoegdheid

Ratione materiae

De arbeidsrechtbank is ratione materiae bevoegd voor alle geschillen bedoeld in de artikelen 578 tot en met 583 van het Gerechtelijk Wetboek.

www.ipr.be



www.dipr.be

Artikel 578,30 stelt dat de arbeidsrechtbank kennis neemt " van de individuele geschillen betreffende de toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomst" (zie ook p. 546 in J. Peti - Sociaal Procesrecht)

Artikel 578,7° stelt dat de arbeidsrechtbanken kennis nemen van "geschillen van burgerlijke aard die het gevolg zijn van een overtreding van de wetten. . . betreffende de aangelegenheden onder bevoegdheid van de arbeidsrechtbank."

De arbeidsrechtbank is dus volstrekt bevoegd, nu het geschil in casu handelt om premies die gedaagden verschuldigd zijn aan verzoeksters ten gevolge van wetten en collectieve arbeidsovereenkomsten.

Territoriale bevoegdheid.

Sedert januari 2001 is de exploitatie stopgezet.

Nu de exploitatie is opgehouden, kunnen eisers zich beroepen op de algemene regeling zoals vervat artikel 624,1° van het Gerechtelijk Wetboek: de eisers mogen dagvaarden voor de woonplaats van de verweerders, zoals zij in casu gedaan hebben.

Wat betreft de territoriale bevoegdheid van de Arbeidsrechtbank hebben eisers dus terecht een beroep gedaan op artikel 624,1° van het Gerechtelijk Wetboek, zodat de Arbeidsrechtbank te Tongeren ook territoriaal bevoegd is

III. De ontvankelijkheid.

(...)

IV. Ten Gronde.

Gedaagden hebben in Roermond een grafisch bedrijf uitgebaat V.O.F. polygraphics, totdat deze V.O.F. op 1 januari 2001 werd opgeheven. Verzoekster 1 is een bedrijfspensioenfonds naar Nederlandse wetgeving. Gedaagden waren ten gevolge van de beschikkingen van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 28 april 1999 en 29 augustus 2000 **verplicht** deel te nemen aan dit pensioenfonds.

De overige 3 verzoekers zijn stichtingen. Ook hieraan waren gedaagden in hun hoedanigheid van werkgever **verplicht** deel te nemen, dit ten gevolge van een Nederlandse collectieve arbeidsovereenkomst.

Gedaagden dienden dus premies te betalen aan eerste verzoekster ingevolge de Nederlandse wetgeving en aan de overige verzoeksters ingevolge een Nederlandse collectieve arbeidsovereenkomst, zolang zij de V.O.F. exploiteerden in Nederland.

Eerste verwerende partij voert ter terechtzitting aan dat in de zaak schuldsanering is uitgesproken.

Dit doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van verhaal door de schuldeisers op het vermogen van de debiteuren in België.

Een Nederlandse beschikking heeft in principe slechts rechtskracht in Nederland en kan rechtskracht verkrijgen in een ander land door een Verdrag of een exequatur van de buitenlandse rechter.



Voor faillietverklaringen is een uitdrukkelijke regeling opgenomen in artikel 21 van het Nederlands-Belgisch Executieverdrag van 1925.

Voor de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen is geen internationale regeling getroffen, minstens wordt daarvan het bewijs niet bijgebracht, zodat de Nederlandse schuldsanering slechts territoriale werking heeft en alleen het vermogen van de debiteuren in Nederland betreft.

Verder moet worden gesteld dat faillissement, akkoorden en andere soortgelijke procedures worden uitgesloten uit het materieel toepassingsgebied van de Verdragen van Brussel en Lugano betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken - Lugano 16 september 1988. (Cfr Duintjer Tebbens, H., " De Europese bevoegdheids- en executieverdragen: uitlegging, samenloop en perspectief", Meded.Ned.Ver.Int.R., nr..105, 1992, (53))

Inmiddels is in 1995 het Verdrag inzake insolventieprocedures tot stand gekomen dat evenals het EEX verdrag berust op art.220 van EG-Verdrag en dat voorziet in interpretatie via een facultatieve prejudiciële procedure door het Hof van Justitie.

Tot de inwerkingtreding van het Insolventieverdrag behoudt de uitsluiting van art.1, alinea 2, Sub 2 haar eigen betekenis:

"Titel I Toepassingsgebied .Artikel 1 Dit Verdrag wordt toegepast in burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht waarvoor deze zaken zich afspelen; Het heeft inzonderheid geen betrekking op fiscale zaken, douanezaken of administratiefrechtelijke zaken.

Het is niet van toepassing op:

2. het faillissement, akkoorden en andere soortgelijke procedures."

(Cfr. Van Houtte en Marta Pertegas Sender (red), Europese IPR - Verdragen, Acco,Leuven/Amersfoort 1997, 27)

Dit is eveneens zo voorzien in de Europese Verordening nr. 1346/2000 van de raad van 29 mei 2000 betreffende de insolventieprocedures; het toepassingsgebied ratione materiae van EEX. Vo. is vastgelegd in artikel 1:

"Deze verordening wordt toegepast in burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht; Zij heeft met name geen betrekking op fiscale zaken, douanezaken of administratiefrechtelijke zaken. 2. Zij is niet van toepassing op :

b) het faillissement, akkoorden en andere soortgelijke procedures."

Dit alles doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van verhaal door de schuldeisers op het vermogen van de debiteuren in België.

De vordering moet worden toegekend.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Uitspraak doende bij verstek opzichtens tweede verwerende partij;

Na beraadslaging alle verdere en tegengestelde conclusies verwerpend, verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond;

Dienvolgens veroordeelt verwerende partijen, solidair, de ene bij gebreke van de andere, tot de betaling aan eisende partijen van de som van 6.095,69 Nederlandse gulden, hetzij 2.770,77 euro te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf hun eisbaarheid, hetzij vanaf 1 januari 2001 en de gerechtelijke intresten.

Veroordeelt verwerende partijen tot de kosten van het geding

www.ipr.be



www.dipr.be

Deze tot op heden begroot in hoofde van eisende partijen op 114,23 euro dagvaardingskosten en 205,79 euro rechtsplegingsvergoeding en onbegroot in hoofde van verwerende partijen, wegens niet-afgifte van een omstandige kostenstaat.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting te Tongeren op 12 november 2003.

www.ipr.be



www.dipr.be